

Probleme personale (2009), de Angela Marinescu

Problemas personais (2009), de Angela Marinescu

Diego MUÑOZ CARROBLES

Universidad Complutense de Madrid

Angela Marinescu é unha das poetas romanesas contemporáneas más recoñecidas e consagradas. Nacida no 1941 na cidade de Arad, no oeste de Romanía, tivo unha mocidade marcada pola enfermidade, feito que marcou a súa produción poética e a súa personalidade. Até 2010 publicou principalmente volumes de poesía e algúns ensaios. Recibiu o premio da Unión de Escritores de Romanía no ano 2000.

A súa carreira coma creadora remata no 2009 co libro *Probleme personale* (*Problemas personais*), a partir deste momento a autora afirmou que se limitaría a compilar a súa obra anterior. *Problemas personais* é un volume impregnado da esencia de Angela Marinescu, nas súas páxinas atopamos sangue, corpos femininos, homes crueis, referencias metaliterarias e mais un berro que sae do máis profundo e que se dirixe a todos e a ninguén ao mesmo tempo. Unha poesía directa e sen preámbulos, que mestura angustia, erotismo e feminismo, cargada de beleza.

LUNG OCOL INUTIL

pentru că am îmbătrînit din greu
 pînă și-n scris, cu ochii
 adânciți în orbite
 și am devenit o profesionistă
 agresivă
 nu ca U.V.Z.X.,
 îmi pot permite să mă joc
 în gura miroșind a gin,
 deh, ginul îndoit cu vin,
 a bărbaților macho și fanți de cafenea
 înceheiați la topi nasturii pînă în gît
 ce mi-au plăcut mie atât de mult
 încît,
 acum,
 mă convertesc în abur,
 aici, pe loc,
 cu gîndul
 la o perucă.

LONGO RODEO INÚTIL

como envellecín de veras
 até na escritura, cos ollos
 afundidos nas órbitas
 e volvinme unha profesional
 agresiva
 non como U.V.Z.X.,
 pódome permitir xogar
 cunha boca que ule a xenebra,
 non, a xenebra rebaixada con viño,
 a machos e chulos
 con todos os botóns abrochados até o colo
 que a min gustáronme tanto
 que
 agora,
 convértome en vapor,
 aquí mesmo,
 coa mente
 nunha perruca.

* * *

DADAISM VERSUS SUPRAREALISM

pune-mi degetele între picioare
 nu mai suport actul sexual
 ce mi se pare dadaist, pe cînd
 degetele umblă suprarealist și recuperator
 exact ceea ce urăsc cel mai mult
 dar am nevoie de plăcere ca de aer, acum, cînd
 sătînă împlîntată pe culmea singurătății
 și toată generația mea stă în Tine
 ca un soldat de plumb la datorie
 nu știu ce aş mai putea face
 decît să scriu încet și liber
 ca o ploaie rece
 de primăvară.

DADAÍSMO CONTRA SURREALISMO

ponme o dedo entre as pernas
 xa non soporto o acto sexual
 que me parece dadaísta, mentres
 os dedos pasean surrealistas e recuperadores
 xusto o que más detesto
 mais necesito pracer coma o aire, agora, cando
 estou plantada no cume da soidade
 e toda a miña xeración está en ti
 como un soldadiño de chumbo na liña do deber
 non sei que podería facer
 más que escribir lenta e libremente
 como unha chuva fresca
 de primavera.

* * *

ATRACȚIE

un critic literar a scris acum vreo
 treizeci de ani
 că am forță interioară
 și că voi izbuti
 pînă la urmă
 să conving
 nu am convins pe nimeni
 și nu am forță interioară
 decît atunci cînd mă cert
 pentru un fleac cum ar fi
 că toți poeții cred în prietenie
 ca în Dumnezeu
 numai eu nu cred
 și de aceea mă cert și nu am prieteni
 poate ceva prietene
 dar povestea cu prietenele
 nu se pune, e altceva,
 o lume rece în afara unei lumi și mai reci
 pe mine prietenii bărbați
 mă înfricoșează
 și, în același timp, mă atrag,
 ca un pahar de vodcă
 infectat cu sînge

ATRACCIÓN

un crítico literario escribiu hai uns
 trinta anos
 que teño forza interior
 e que chegaría
 finalmente
 a convencer
 non convencín a ningúén
 e non teño forza interior
 más que cando pelexo
 por unha parvada como
 que todos os poetas cren na amizade
 que en deus
 só eu non creo
 e por iso peléxome e non teño amigos
 quizais algunha amiga
 pero o conto das amigas
 non se di, é outra cousa,
 un mundo frío fóra dun mundo más frío
 a min os amigos homes
 aterrorízanme
 e ao mesmo tempo atráenme
 como un vaso de vodka
 infectado de sangue

TOXICOMANIE

am fost o alcoolică
postmodernă și slabă
pentru că am suferit
un soc
al poeziei
improprii
șocul livresc
al libertății unei
maimuțe în flăcările iadului
acum nu mai beau
pentru că mă rupe în două
oboseala
abia fac un cuplu
cu masa pe care
se lucrează
tîmplărie
și mă arde
la buzunare
cînd lovesc în cap
publicul
de toate
vîrstele

TOXICOMANIAS

fun unha alcohólica
postmoderna e fraca
porque sufriñ
un shock
de poesía
impropria
o shock libresco
da liberdade dun
mono nas chamas do inferno
agora xa non bebo
porque me parte en dous
o cansazo
apenas combino
coa mesa na que
traballa
o carpinteiro
e dóeme
o peto
cando golpeo na cabeza
ao público
de todas
as idades

* * *

XXX

îi sun pe cei zdrobiți
care îmi răspund
cei puternici
și indiferenți
au robot
sînt grăbiți
și vomită sînge
prin firul de telefon
ca prin gît
cruzimea nu are margini
cînd este vorba
despre vocea cuplată cu tehnica
cea mai recentă
mie îmi place să observ
diferența
aşa cum îmi place

erotismul întins pe suprafețe din ce în ce mai distruse.

XXX

chamo os vencidos
que me responden
os poderosos
e indiferentes
teñen un robot
e teñen presa
e vomitan sangue
polo cable do teléfono
como por unha garganta
a残酷de non ten límites
cando se trata
da voz adaptada á técnica
máis recente
a min gústame observar
a diferencia
tal e como me gusta

un erotismo estendido por superficies cada vez
máis asoladas

XXX

cîntă cocoşul
dar numai
în închipuirea mea
bolnavă
de o boală
pe care
nu o cunosc
şi cocoşul
este
moartea.

XXX

canta o galo
mais só
na miña imaxinación
enferma
dunha enfermidade
que
non coñezo
e o galo
é
a morte.